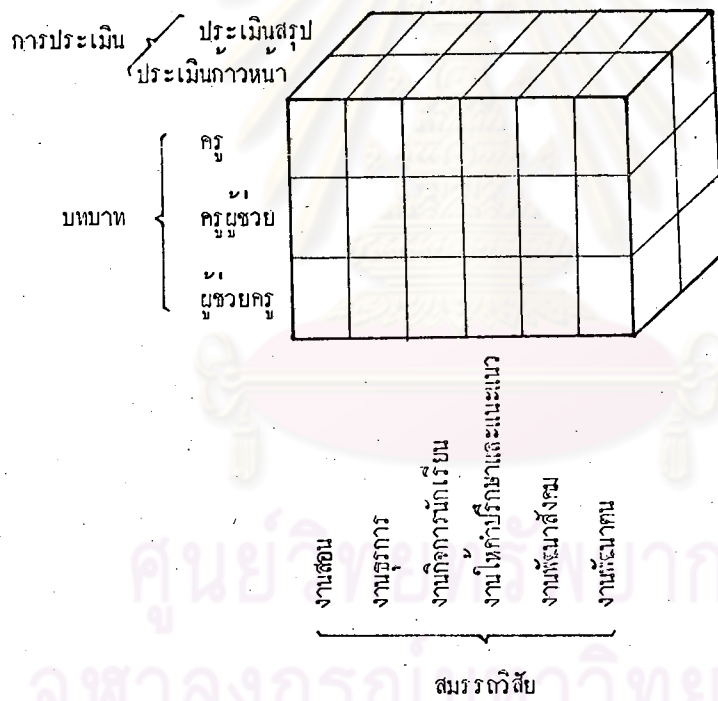

ผลการสร้างรูปแบบการประเมิน
การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามของนิสิตครู สาขามัธยมศึกษา

ผลการดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อกำหนดขอบเขตและรายละเอียดภายในรูปแบบ
ต้นแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม ทำให้ได้รูปแบบการประเมินเบื้องต้น
ดังมีขอบเขตดังนี้ *

แผนภูมิที่ 14 รูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
ภาคสนามเบื้องต้น

* ขอบเขตในภาคผนวก ก

มติสมรรถวิสัย กำหนดองค์ประกอบของสมรรถวิสัยตามภารกิจอันเป็นหน้าที่ของผู้มีอาชีพครูเป็น 6 องค์ประกอบ คือ สมรรถวิสัยคานงานสอน สมรรถวิสัยคานงานธุรการ สมรรถวิสัยคานงานกิจการนักเรียน สมรรถวิสัยคานงานให้คำปรึกษาและแนะแนว สมรรถวิสัยคานงานพัฒนาสังคม และสมรรถวิสัยคานงานพัฒนาตน โดยในแต่ละองค์ประกอบของสมรรถวิสัยดังกล่าวมีรายการสมรรถวิสัยซึ่งเป็นเกณฑ์ในการประเมินการปฏิบัติการภารกิจฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิต ตลอดระยะเวลาที่ทำการฝึกปฏิบัติในโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู รวมทั้งสิ้น 93 รายการ และมีรายการสมรรถวิสัยย่อยเพื่อประกอบประเมินความก้าวหน้าของการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนอีก 70 รายการ

มติบทบาท กำหนดบทบาทของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามของนิสิตภายใต้เงื่อนไขของหลักสูตรฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก เป็น 3 บทบาท คือ บทบาทผู้ช่วยครู บทบาทครูผู้ช่วย และบทบาทครู โดยในแต่ละบทบาทจำแนกรายการสมรรถวิสัยในแต่ละองค์ประกอบของสมรรถวิสัยตามลักษณะของการปฏิบัติการภารกิจที่กำหนดจากภารกิจที่ซับซ้อนน้อยไปสู่ภารกิจที่ซับซ้อนมากตามลำดับ

มติการประเมิน กำหนดกระบวนการประเมินอันได้แก่ การกำหนดระบบควบคุมกำกับ กำหนดระบบการรวบรวมข้อมูล กำหนดระบบการวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดระบบการตัดสินใจและการให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติการภารกิจต่าง ๆ ของนิสิตขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและกำหนดระดับประสิทธิผลของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตเมื่อสิ้นสุดโครงการ ดังรายละเอียดในภาคผนวก ก

จากรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามเบื้องต้นที่กำหนด ทำการตรวจสอบความตรงเชิงสอดคล้องของขมเขตและรายละเอียดของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญตามวิธีการของเทคนิคเดลฟาย เพื่อให้รูปแบบการประเมินที่จะนำไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงต่อไปดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความเหมาะสมของสมรรถกวีศึกษาค้นต่าง ๆ ในแต่ละ
 วิทยาเขต

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ระดับความเหมาะสมของสมรรถกวีศึกษาค้นต่าง ๆ เรียง
 ลำดับตามวิทยาเขตที่ติดต่อกันปฏิบัติ โดยเสนอค่าสถิติ มัชฌิมฐาน และพิสัยควอไทล์ ของความเห็น
 สอดคล้องของการทบทวนแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญในรณที่ 2

1.1 ความเหมาะสมของสมรรถกวีศึกษาค้นต่าง ๆ ในวิทยาเขตผู้ช่วยครู

ตารางที่ 7 ค่ามัชฌิมฐานและพิสัยควอไทล์ ของระดับความเหมาะสมของสมรรถกวี
 ในวิทยาเขตผู้ช่วยครู

สมรรถกวี	(N = 25)	มัชฌิมฐาน	พิสัยควอไทล์
ก. งานสอน			
1. ศึกษาหลักสูตร แบบเรียน ระเบียบการวัดและประเมินผล คู่มือครูและการใช้ใคอย่างมีประสิทธิภาพ		4.25	1.25
2. สํารวจแหล่งทรัพยากรการสอนในโรงเรียนและในท้องถิ่น ใคอย่างครอบคลุม		3.61	1.03
3. สังเกตการสอนของอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์ประจำ ใคอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ		4.33	0.96
4. ช่วยอาจารย์พี่เลี้ยงตรวจงาน ใคคะแนนนักเรียน และ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับงานสอนอย่างมีประสิทธิภาพ		4.67*	1.00
5. เตรียมการสอน สื่อการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวม กับอาจารย์พี่เลี้ยงใคอย่างมีประสิทธิภาพ		4.54*	1.00

สมรรถวิสัย	มัธยม	พิสัยควอไทล์
ข. งานธุรการ		
1. ศึกษาสายงานการบริหารของโรงเรียนและหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ใ้ครอบคลุมและถูกต้อง	3.94	0.74
2. ศึกษาระเบียบปฏิบัติราชการของโรงเรียนใ้ได้อย่างครบถ้วน และถูกต้อง	4.00	0.83
3. ศึกษาช่องทางสื่อสาร และการรับบริการจากหน่วยงานสนับสนุนการสอนจนสามารถให้บริการใ้ถูกต้อง	3.82	0.80
4. ศึกษาและทำบัญชีรายชื่อนักเรียนใ้ได้อย่างถูกต้อง	4.27	0.96
5. ศึกษาและทำสมุดรายนงาน (สมุดพก) ใ้โดยมีประสิทธิภาพ	4.12	0.74
6. เรียกชื่อนักเรียนตามโอกาสต่าง ๆ ใ้โดยเหมาะสม	4.16	0.84
ค. งานกิจการนักเรียน		
1. ศึกษาระเบียบการแต่งกายและการปฏิบัติตนของนักเรียนใ้โดยมีประสิทธิภาพ	4.03	0.69
2. ควบคุมการเข้าแถว และจัดระเบียบนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ ใ้โดยมีประสิทธิภาพ	4.27	0.96
ง. งานใ้คำปรึกษาและแนะแนว		
1. ศึกษาขอบข่ายของการใ้คำปรึกษาและแนะแนวของอาจารย์ประจำและอาจารย์แนะแนวใ้มีประสิทธิภาพ	4.00	0.54

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สมรรถวิสัย	มัธยมศึกษา	พิสัยควอไทล์
2. สังเกตกิจกรรมให้คำแนะนำและคำปรึกษาของอาจารย์ สม่ำเสมอและเหมาะสมตามกาลเทศะ	3.95	0.60
3. เป็นผู้ช่วยในการปฏิบัติการให้คำปรึกษาและแนะแนวของ อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์แนะแนวได้อย่างเหมาะสม	3.95	0.66
4. ศึกษาและสังเกตกิจกรรมโฮมรูมของอาจารย์พี่เลี้ยง อย่างเหมาะสม	4.05	0.66
จ. งานพัฒนาสังคม		
1. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนตามความต้องการของ โรงเรียน (ถามี่)	4.03	0.69
ฉ. งานพัฒนาตน		
1. ปฏิบัติตนตามระเบียบแบบแผนของทางโรงเรียน มหาวิทยาลัย และประเพณี-วัฒนธรรม ถูกต้องตาม กาลเทศะ	5.00 *	0.50
2. สร้างความสัมพันธ์กับอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์ประจำ ในสาขาวิชาที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00 *	0.50

* ความเหมาะสมระดับมากที่สุด

คามัชฐานและพิสัยควอไทล์จากรายการแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า รายการสมรรถวิสัยในองค์ประกอบสมรรถวิสัยด้านงานสอนขอ 4, 5 และสมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตนเอง ขอ 1, 2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($M_d \geq 4.5$) ส่วนรายการสมรรถวิสัยข้ออื่น ๆ ในองค์ประกอบสมรรถวิสัยทุกด้านที่เหลือ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($4.5 > M_d \geq 3.5$) จำนวนข้อของสมรรถวิสัยที่มีระดับความเหมาะสมมากที่สุดและมากเท่ากับ 4 ข้อ และ 16 ข้อตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์คัดเลือกที่ได้กำหนดไว้ปรากฏว่าสมรรถวิสัยทุกข้ออยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์ประเมินในบทบาทครูช่วยครูของรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามได้

1.2 ความเหมาะสมของสมรรถวิสัยด้านต่าง ๆ ในบทบาทครูช่วย

ตารางที่ 8 คามัชฐานและพิสัยควอไทล์ ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัยในบทบาทครูช่วย

สมรรถวิสัย	(N = 25)	มัชฐาน	พิสัยควอไทล์
ก. งานสอน			
1. สังเกตการสอนของอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์ประจำได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ		4.33	0.96
2. ช่วยอาจารย์พี่เลี้ยงตรวจงาน ให้คะแนนนักเรียน และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสอนอย่างมีประสิทธิภาพ		4.67 *	1.00
3. เตรียมการสอน สื่อการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ กับอาจารย์พี่เลี้ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ		4.54 *	1.00
4. วางแผนการสอนระยะยาวตลอดเวลาที่ทำการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียนในวิชาที่ตนรับผิดชอบสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ		4.54 *	1.24

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สมรรถกวีสัย	มัธยมศึกษา	พิสัยควอไทล์
5. สอนร่วมกับอาจารย์พี่เลี้ยง หรือปฏิบัติการสอนด้วยตนเอง ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดของอาจารย์พี่เลี้ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.38	1.08
6. สอนซ่อมเสริม หรือสอนทบทวนบทเรียนให้นักเรียนที่ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.38	1.08
ข. งานธุรการ		
1. เรียกชื่อนักเรียนตามโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.16	0.84
2. ศึกษาและทำหน้าที่ครูเวร ร่วมกับอาจารย์ประจำ	3.98	0.63
3. วางแผนและจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่รับนิเทศน์ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้และนักเรียนได้	4.03	0.63
ค. งานกิจการนักเรียน		
1. ควบคุมการเข้าแถว และจัดระเบียบนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ	4.27	0.96
2. ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนได้ถูกต้อง	3.86	0.69
3. ศึกษาการปฏิบัติงาน การให้บริการห้องพยาบาล ได้อย่างถูกต้อง	3.54	1.09
4. ดูแลและแนะนำการจัดทำความสะอาด และจัดป้ายนิเทศในห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม	4.24	0.85
5. ดูแลและแนะนำการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนตามโอกาสต่าง ๆ	4.05	0.66

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สมรรถกวีสัย	มัธยมศึกษา	พิสัยควอไทล์
6. ร่วมกับอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ประจำ ความคุมและ แนะนำการปฏิบัติตนของนักเรียน อาทิ การแต่งกาย กิจกรรมนอกห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ	4.14	0.69
ข. งานให้คำปรึกษาและแนะแนว		
1. เป็นผู้ช่วยในการปฏิบัติการให้คำปรึกษาและแนะแนวของ อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์แนะแนวได้อย่างเหมาะสม	3.95	0.66
2. ศึกษาและสังเกตกิจกรรมโฮมรูมของอาจารย์พี่เลี้ยง อย่างเหมาะสม	4.05	0.66
3. ศึกษาสภาพภูมิหลังของนักเรียนที่รับผิดชอบและรักษาความ ลับได้	4.05	0.66
4. ร่วมกับอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์แนะแนวในการ วิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูล การศึกษา รายกรณี และศึกษาสังคมมิติของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (ถ้ามี)	4.03	0.69
5. ให้คำแนะนำวิธีการ เรียนและการศึกษาด้วยตนเองแก่นักเรียน ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.29	1.10
จ. งานพัฒนาสังคม		
1. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนตามความต้องการของโรงเรียน (ถ้ามี) ได้อย่างเหมาะสม	4.03	0.69

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สมรรถวิสัย	มัธยมศึกษา	พิสัยควอไทล์
2. สํารวจและวิเคราะห์ชุมชนรวมโรงเรียนโดยสังเขป ในคานาแหล่งวิชาการ สภาพเศรษฐกิจและสังคม และอนามัชุมชนอย่างถูกต้อง	3.92	0.69
3. สังเกตและเขารวมประชุมของสมาคมครู ผู้ปกครอง และสถาบันในชุมชน โดยได้รับความยินยอมจากโรงเรียน และสถาบันดังกล่าว (ถ้ามี)	3.78	0.89
ฉ. งานพัฒนาตน		
1. ปฏิบัติตนตามระเบียบแบบแผนของทางโรงเรียน มหาวิทยาลัย และประเพณี-วัฒนธรรม ถูกต้องตามกาลเทศะ	5.00 *	0.50
2. สร้างความสัมพันธ์กับอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์ประจำใน สาขาวิชาที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00 *	0.50
3. จัดป้าบริหารศการวิชาการเป็นประจำ (เป็นกลุ่ม)	4.08	0.69
4. ปรีกษาหาหรือกับอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ในเทศัก เกี่ยวกับการปฎิบัติงานครูอย่างสม่ำเสมอ	4.61 *	1.03
5. คนควาและแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ ทั้งความรู้ ทั่วไป วิชาที่สอนและวิชาชีพครู	5.00 *	0.50

* ความเหมาะสมระดับมากที่สุด

คามัธยมฐานและพิสัยควอไทล์จากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า รายการสมรรถวิสัยในองค์ประกอบสมรรถวิสัยด้านงานสอน ข้อ 2, 3, 4 และสมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาคน ข้อ 1, 2, 4, 5 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($Md \geq 4.5$) ส่วนรายการสมรรถวิสัยข้ออื่น ๆ ในองค์ประกอบสมรรถวิสัยทุกด้านที่เหลือ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($4.5 > Md \geq 3.5$) จำนวนข้อของสมรรถวิสัยที่มีระดับความเหมาะสมมากที่สุดและมากเท่ากับ 7 ข้อและ 21 ข้อ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์คัดเลือกที่ได้กำหนดไว้ ปรากฏว่า สมรรถวิสัยทุกข้ออยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปใช้เป็นเกณฑ์ประเมินในบทบาทครูช่วยของรูปแบบของการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามได้

1.3 ความเหมาะสมของสมรรถวิสัยด้านต่าง ๆ ในบทบาทครู

ตารางที่ 9 คามัธยมฐานและพิสัยควอไทล์ ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัยในบทบาทครู

สมรรถวิสัย	(N = 25)	มัธยมฐาน	พิสัยควอไทล์
ก. งานสอน			
1. สอนประจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สัปดาห์ละประมาณ 12 คาบ)		4.93*	0.57
2. สอนซ่อมเสริม หรือสอนทบทวนบทเรียนให้นักเรียนที่ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอนได้อย่างเหมาะสม		4.38	1.08
3. ออกข้อสอบและดำเนินการสขยได้ถูกต้องและมีคุณภาพ		4.84*	0.66
4. ตรวจผลงาน และประเมินความก้าวหน้าักเรียนได้เหมาะสม		4.93*	0.57
5. ทดลองการสอน โดยใช้วิธีสอนแบบอื่น ๆ ที่ยังไม่เคยปฏิบัติมาก่อนโดยร่วมมือวางแผนกับอาจารย์พี่เลี้ยงอย่างมีประสิทธิภาพ		4.46	1.04

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สมรรถกวีสัย	มัธยมฐาน	พิสัยควอไทล์
ข. งานธุรการ		
1. เรียกชื่อนักเรียนตามโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.16	0.84
2. วางแผนและจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนที่รับผิดชอบให้เหมาะสมกับการเรียนรู้และนักเรียนได้	4.03	0.63
3. ปฏิบัติหน้าที่ครูเวร ตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.12	0.74
4. ช่วยอาจารย์ที่เลี้ยงทำสมุครายงานนักเรียน และงานทะเบียนต่าง ๆ ตามแตกรณีได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.38	1.03
5. ช่วยอาจารย์ที่เลี้ยงทำงานธุรการอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.03	0.69
6. เข้าร่วมการประชุมครูของโรงเรียนตามวาระและโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.35	1.21
7. อาสาสมัครช่วยงานธุรการที่สนใจอย่างน้อย 1 ประเภท ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.09	0.78
8. สัมภาษณ์และขอคำแนะนำจากผู้บริหารโรงเรียน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาในการบริหารบุคลากร วิชาการ ธุรการ ได้อย่างเหมาะสม (ทำเป็นกลุ่ม)	3.69	1.09
ค. งานกิจการนักเรียน		
1. ควบคุมการเข้าแถว และจัดระเบียบนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ	4.27	0.96

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สมรรถนะ	มัธยม	พิสัยควอไทล์
2. ศึกษาการใช้เวลาว่างของนักเรียนได้ถูกต้อง	3.86	0.69
3. ดูแลและแนะนำการจัดทำความสะดวก และจัดปาย นิตะในหอเรียนได้อย่างเหมาะสม	4.24	0.85
4. ดูแลและแนะนำการทำกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนตาม โอกาสต่าง ๆ	4.05	0.66
5. ร่วมกับอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ประจำ ความคุมและ แนะนำการปฏิบัติตนของนักเรียน อาทิ การแต่งกาย กิริยามารยาทได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.14	0.69
6. เป็นอาจารย์พี่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมของนักเรียน และ กิจกรรมพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพ	4.11	0.95
7. การจัดกิจกรรมพัฒนาความรู้ และประสบการณ์แก่นักเรียน ด้วยความเห็นชอบและยินยอมของอาจารย์ในเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง โรงเรียนและผูปกครองได้อย่าง เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (ทำเป็นกลุ่ม)	4.54*	1.09
ง. งานให้คำปรึกษาและแนะแนว		
1. ศึกษาสภาพภูมิหลังของนักเรียนที่รับผิดชอบและรักษา ความลับได้	4.05	0.66
2. ให้คำแนะนำวิธีการเรียนและการศึกษาด้วยตนเองแก่ นักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.29	1.10

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สมรรถวิสัย	มัธยมศึกษา	พิสัยควอไทล์
3. ช่วยอาจารย์ที่เลี้ยงจัดกิจกรรมโฮมรูมอย่างมีประสิทธิภาพ	4.16	0.66
4. ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัวได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ (ถ้ามี)	4.12	1.11
5. ให้คำแนะนำนักเรียนถึงแหล่งสารสนเทศทางการศึกษาและอาชีพอย่างเหมาะสม	4.13	0.63
6. ช่วยอาจารย์ที่เลี้ยงในการทำและใช้ระเบียบนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ	4.19	0.76
7. ศึกษารายการน้อยอย่างน้อย 1 ราย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.32	1.00
8. ช่วยอาจารย์ที่เลี้ยงติดตามปกครองนักเรียน และรับรู้ปัญหาของนักเรียนตามแท้จริง (ถ้ามี)	4.29	1.48
9. ศึกษา สังเกต และปรับปรุงเทคนิคในการช่วยแก้ปัญหาให้แก่นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.27	0.96
จ. งานพัฒนาสังคม		
1. เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนตามความต้องการของโรงเรียน (ถ้ามี) ได้อย่างเหมาะสม	4.03	0.69
2. สังเกตและเข้าร่วมประชุมของสมาคมครู ผู้ปกครอง และสถาบันในชุมชน โดยได้รับความยินยอมจากโรงเรียน และสถาบันดังกล่าว (ถ้ามี)	3.78	0.89

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สมรรถกิริย	มัธยมศึกษา	พิสัยควอไทล์
3. ปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาชุมชน เน้นทางวิชาการและ ศิลปวัฒนธรรม โดยได้รับความเห็นชอบและความคุมจาก อาจารย์ในเทศก์ และโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและ สร้างสรรค์	4.23	1.06
ฉ. งานพัฒนาคน		
1. ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางโรงเรียน มหาวิทยาลัย และประเพณี-วัฒนธรรม ถูกต้องตามกาลเทศะ	5.00*	0.50
2. สร้างความสัมพันธ์กับอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์ประจำ ในสายวิชาที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00*	0.50
3. จัดปายนิทรรศการวิชาการเป็นประจำ (เป็นกลุ่ม)	4.08	0.69
4. ปรึกษาหารือกับอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ในเทศก์ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานครูอย่างสม่ำเสมอ	4.61*	1.03
5. ค้นคว้าและแสวงหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ ทั้งความรู้ ทั่วไป วิชาที่สอนและวิชาชีพครู	5.00*	0.50
6. ประเมินผลการปฏิบัติการสอน เพื่อปรับปรุงการสอนและ การปฏิบัติในการสอนทุกครั้งอย่างเหมาะสม	4.98*	0.52
7. ประชุมหรือสนทนาปราศรัยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพอย่างสม่ำเสมอ และมีประสิทธิภาพ	4.54*	1.00
8. ศึกษาวิธีทำโครงการพัฒนาวิชาการและกิจกรรมอื่น ๆ อย่างมี ประสิทธิภาพ	4.27	0.96

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สมรรถกวีสัย	มัธยมฐาน	พิสัยควอไทล์
9. เข้าร่วมประชุม หรือสัมมนาทางวิชาการที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยจัดขึ้นอย่างเหมาะสม	4.20	0.94
10. ติดตามและศึกษาพฤติกรรม ความต้องการของนักเรียนในชั้นที่รับผิดชอบอย่างสม่ำเสมอ	4.54*	1.00
11. อภิปรายปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นกับหัวหน้าระดับหัวหน้าสาขาวิชา และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์	4.23	0.85
12. ศึกษาและดองาน การจัดการศึกษาแบบต่าง ๆ นอกสถานที่ภายใต้การควบคุมของอาจารย์พิเศษ อย่างมีประสิทธิภาพ (ทำเป็นกลุ่ม)	4.03	0.69
13. ปฏิบัติตนทั่วไปอย่างเหมาะสม	5.00*	0.50

* ความเหมาะสมระดับมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คามัธยมฐานและพิสัยควอไทล์จากรายการแสดงว่า กลุ่มผู้เข้าชวามีความเห็นสอดคล้องกันว่า รายการสมรรถวิสัยในองคประภยสมรรถวิสัยคานงานสอน ขอ 1, 3, 4 สมรรถวิสัยคานงานกิจการนักเรียน ขอ 7 และสมรรถวิสัยคานงานพัฒนาตน ขอ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 10, 13 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($M_d \geq 4.5$) ส่วนรายการสมรรถวิสัยขออื่น ๆ ในองคประภยสมรรถวิสัยทุกคานที่เหลือ มีความเหมาะสมในระดับมาก ($4.5 > M_d \geq 3.5$) จำนวนขอของสมรรถวิสัยที่มีระดับความเหมาะสมมากที่สุดและมากเทากั 12 ขอ และ 33 ขอตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์คัดเลือกที่ได้กำหนดไว้ ปรากฏว่าสมรรถวิสัยทุกขออยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปใช้ เป็นเกณฑ์ประเมินนโยบายทศกรของรูปแบบการประเมินการฝึกประสมการวิชาชีพครูภาคสนามได้

1.4 ความเหมาะสมของสมรรถวิสัยคานต่าง ๆ ของการปฏิบัติการสอน ในชั้นเรียน

ตารางที่ 10 คามัธยมฐานและพิสัยควอไทล์ของระดับความเหมาะสมของสมรรถวิสัย
การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน

สมรรถวิสัย	(N = 25)	มัธยมฐาน	พิสัยควอไทล์
ก. การเตรียมการสอน			
1. ทำบันทึกการสอนลำดับชั้นถูกต้อง		4.76*	0.85
2. เขียนวัตถุประสงค์การสอนเชิงพฤติกรรมได้ถูกต้อง สอดคล้องกับมโนทัศน์ของเนื้อหา		4.84*	0.66
3. เขียนวัตถุประสงค์การสอนเชิงพฤติกรรมได้เหมาะสมกับ ผู้เรียน และเวลาเรียน		4.84*	0.66

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สมรรถวิสัย	มัธยมศึกษา	พิสัยควอดริเลต
4. เนื้อหาของบทเรียนได้รับการปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสมกับสมัย ครอบคลุมและรัดกุม	4.72 *	0.92
5. เนื้อหาของบทเรียนเรียงลำดับแนวคิดอย่างมีขั้นตอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และเวลาที่ใช้ในการเรียนการสอน	4.72 *	0.92
6. กำหนดกิจกรรมการเรียน มีลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา	4.76 *	0.85
7. กำหนดกิจกรรมในการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียน เวลาเรียน และสภาพห้องเรียน	4.90 *	0.60
8. กำหนดสื่อการสอนเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรม	4.98 *	0.52
9. กำหนดสื่อการสอนเหมาะสมกับผู้เรียน สภาพห้องเรียน และแสดงถึงประสิทธิภาพการสอน	4.98 *	0.52
10. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหา	4.96 *	0.54
11. กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลได้ครอบคลุม ชัดเจนเหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่ใช้	4.98 *	0.52
12. ทำแผนการสอน (บันทึกการสอน) ได้เรียบร้อย ประณีต	4.16	0.66
13. ส่งแผนการสอนได้ตามเวลาที่กำหนด ก่อนดำเนินการสอน	4.54 *	1.00

ตารางที่ 10 (ต่อ)

	สมรรถวิสัย	มัชฌมฐาน	พิสัยควอไทล์
ข. การดำเนินการสอน			
1. การนำเข้าสู่บทเรียน			
1.1	ใช้วิธีเร้าความสนใจของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม	4.76*	0.85
1.2	นำเข้าสู่บทเรียนสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของนักเรียน	4.67*	0.96
1.3	มีความรักกลมุ่ เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน	4.61*	0.99
1.4	แจ่มชัดประสงค์ของการเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจ	4.67*	1.00
1.5	พิจารณาความพร้อมของนักเรียนก่อนดำเนินการสอนจริง	4.46	1.00
1.6	ใช้เวลาในการนำเข้าสู่บทเรียนได้เหมาะสม	4.46	1.00
2. กิจกรรมการเรียนการสอน			
2.1	ใช้วิธีสอนและกิจกรรมการสอนที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่สอน	4.96*	0.54
2.2	กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับผู้เรียน เวลา และสภาพห้องเรียน	4.67*	1.00
2.3	กิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับชั้นอย่างต่อเนื่องนำไปสู่เป้าหมายอย่างน่าสนใจ	4.76*	0.88
2.4	มีการปรับและยืดหยุ่นกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับสภาพการณ์ขณะดำเนินการสอน	4.98*	0.52
2.5	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม	4.84*	0.66

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สมรรถวิสัย	มัชฌิมฐาน	พิสัยควอไทล์
2.6 จัดการปรับสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้อ่านวย ต่อการเรียนรู้	4.61*	0.99
3. การสื่อสารและการเสริมแรง		
3.1 อธิบายมีลำดับชั้น ก่อให้เกิดความเข้าใจโดยง่าย	4.98*	0.52
3.2 อธิบาย ไขเสียง นำเสียงชัดเจน ภาษาถูกต้อง มีจังหวะเหมาะสม	4.93*	0.57
3.3 อธิบายและซักถามได้ตรงประเด็นเรื่องที่สอน	4.93*	0.57
3.4 ไขตัวอย่างได้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และสัมพันธ์ กับชีวิตจริง	4.76*	0.85
3.5 ตัวอย่างการอุปมาอุปมัยเป็นไปตามหลักตรรกศาสตร์ และสมจริง	4.39	0.99
3.6 ไขสีหน้า ท่าทางประกอบการสอนได้เหมาะสม	4.46	1.00
3.7 ไขการถาม และมองให้ความสนใจอย่างทั่วถึงทั้งห้อง	4.76*	0.88
3.8 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น	4.61*	0.99
3.9 เน้นให้นักเรียนเห็นสิ่งที่ควรสนใจ และความสำคัญ ของบทเรียน	4.39	0.99
3.10 คำถามส่งเสริมให้นักเรียนคิดและค้นพบด้วยตัวเอง	4.80*	0.76
3.11 ให้อะยะเวลาในการคิดและตอบคำถามอย่างเหมาะสม	4.46	1.00
3.12 คำถามใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.67*	0.96
3.13 ตอบคำถามผู้เรียน และให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างเหมาะสม	4.72*	0.85

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สมรรถกวีสัย	มัธยมศึกษา	วิทยาลัย
3.14 ใช้คำพูด สีสัน ท่าทาง เป็นการเสริมกำลังใจ ผู้เรียนได้เหมาะสมกับกรณี	4.72*	0.92
3.15 สรุบทบทเรียนด้วยวิธีการที่กระตือรือร้น ช่วยให้ ผู้เรียนเกิดแนวคิดตามวัตถุประสงค์	4.93*	0.57
3.16 สรุบทบทเรียนโดยโยงความสัมพันธ์กับบทเรียนครั้งต่อไป	4.61*	0.99
3.17 เสนอแนวการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในแต่ละ กรณี	4.46	1.00
4. การใช้สื่อการสอน		
4.1 เลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน ผู้เรียน และสภาพห้องเรียน	4.81*	0.78
4.2 ใช้สื่อใดถูกของ คุณค่า เหมาะสมกับสถานการณ์ ที่ดำเนินอยู่	4.61*	0.99
4.3 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมสร้าง ใช้และเก็บรักษา สื่อการสอน	4.54*	1.09
5. ความรอบรู้และแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน และความรู้ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอน		
5.1 ให้ความรู้ในเนื้อหาที่สอน ถูกของ แม่นยำ สมสมัย	4.98*	0.52
5.2 มีความรอบรู้ ถูกของในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอน อาทิ การยกตัวอย่าง อธิบายประกบการตอบคำถาม นักเรียน การเล่าเรื่องประกบ หรือการรวม อภิปรายกับนักเรียน	4.98*	0.52

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สมรรถกวีสัย	มัธยมศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษา
5.3 แสดงกิจกรรมการสอนต่าง ๆ ทำให้รู้ไ้ความมีความรู้ ในวิชาชีพครูอย่างเพียงพอ	4.72 *	0.92
6. การควบคุมชั้นเรียนและการจัดการ		
6.1 ให้ความสนใจแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง	4.98 *	0.52
6.2 วางแผนการจัดกิจกรรมล่วงหน้า และดำเนินการ อย่างได้ผล	4.90 *	0.60
6.3 ใช้วิธีการที่เหมาะสมในการจูงใจให้นักเรียนเข้า เข้าร่วมกิจกรรม	4.39	0.99
6.4 แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างสมเหตุสมผล	4.80 *	0.76
6.5 ให้การยอมรับชมแก่นักเรียนตามโอกาส ที่เหมาะสม	4.46	1.00
6.6 มีความเข้าใจนักเรียน และเป็นกันเองต่อนักเรียน	4.54 *	1.00
6.7 บริหารเวลาในการดำเนินการเรียนการสอนได้ เหมาะสมและคุ้มค่า	4.54 *	1.00
ค. การวัดและประเมินผล		
1. วัดและประเมินผลได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.98 *	0.52
2. วิธีการวัดผล วัดได้ครอบคลุม เหมาะสมกับบทเรียน เวลา และตัวผู้เรียน	4.96 *	0.54
3. กิจกรรมการวัดและประเมินผลบูรณาการอยู่ในกระบวนการ การเรียนการสอนอย่างเหมาะสม	4.72 *	0.92

ตารางที่ 10 (ต่อ)

สมรรถกวีสัย	มัธยฐาน	พิสัยควอไทล์
4. วิเคราะห์และให้สารสนเทศย้อนกลับแก่ผู้เรียนอย่าง สมเหตุสมผลและทันเหตุการณ์	4.84*	0.66
ง. การปฏิบัติตนในขณะสอน		
1. การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย สวมก๊เป็นครู	4.93*	0.57
2. มีอารมณ์มั่นคง และควบคุมอารมณ์ได้	4.93*	0.57
3. แสดงพฤติกรรมที่สื่อถึงความจริงจัง สนใจต่อผู้เรียน	4.90*	0.60
4. แสดงพฤติกรรมมีความเชื่อมั่นในตนเอง	4.81*	0.76
5. ท่วงทีวาจาสุภาพ มีอารมณ์ขัน	4.76*	0.88
6. รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน มีความยืดหยุ่น	4.84*	0.66
7. บริหารเวลาได้อย่างเหมาะสม	4.84*	0.66
8. ตรงต่อเวลาทั้งการเข้าสอนและเลิกสอน	4.90*	0.60
9. มีความอดทน ขยัน อดกลั้น และกระตือรือร้น ขณะปฏิบัติการสอน	4.90*	0.60
10. การตัดสินใจมีเหตุผลและยุติธรรม	4.96*	0.54
11. เคลื่อนไหวกิริยาท่าทางอย่างมีเป้าหมาย	4.28	0.92

* ความเหมาะสมระดับมากที่สุด

คามัธยมฐานและพิสัยควอไทล์จากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่า รายการสมรรถวิสัยย่อยในสมรรถวิสัยด้านการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน ด้านการเตรียมการสอนขอ 12 ด้านการดำเนินการสอนขอ 1.5, 1.6, 3.5, 3.6, 3.9, 3.11, 3.17, 6.3, 6.5 และด้านการปฏิบัติตนในขณะสอนขอ 11 มีความเหมาะสมในระดับมาก ($4.5 > Md \geq 3.5$) ส่วนรายการสมรรถวิสัยย่อยข้ออื่น ๆ ในสมรรถวิสัยทุกด้านที่เหลือ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($Md \geq 4.5$) จำนวนข้อของสมรรถวิสัยย่อยที่มีระดับความเหมาะสมมากที่สุดและมากที่สุดเท่ากับ 59 ข้อ และ 11 ข้อตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์คัดเลือกที่ได้กำหนดไว้ ปรากฏว่าสมรรถวิสัยย่อยทุกข้อย่อยอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ เป็นเกณฑ์ประเมินในการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามได้

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ผู้ประเมินแต่ละฝ่ายและบทบาทแต่ละบทบาท

2.1 น้ำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในบทบาท
ผู้ช่วยครู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของ
สมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในเมฆาตผู้ช่วยครู

สมรรถวิสัย (N = 25)	น้ำหนักความสำคัญ	
	\bar{x}	S.D.
งานสอน	26.68	10.57
งานธุรการ	16.28	6.52
งานกิจการนักเรียน	14.48	3.86
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	11.68	4.02
งานพัฒนาสังคม	11.44	4.83
งานพัฒนาตน	19.44	6.95

ค่าเฉลี่ยจากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้น้ำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัย
คานงานสอนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 27 สมรรถวิสัยที่ให้น้ำหนักความสำคัญรอง
ลงมา ได้แก่ สมรรถวิสัยคานงานพัฒนาตน งานธุรการ และงานกิจการนักเรียน คิดเป็นร้อยละ
19, 16 และ 14 ตามลำดับ ส่วนสมรรถวิสัยที่ให้น้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดสองคาน คือ คานงาน
ให้คำปรึกษาและแนะแนว และงานพัฒนาสังคม คิดเป็นร้อยละ 12 และ 11 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบ
เทียบความสอดคล้องของการให้น้ำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละคานจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
จากค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏว่าความสอดคล้องกันในการกำหนดน้ำหนักความสำคัญ
เรียงลำดับจากสมรรถวิสัยคานที่มีความสอดคล้องกันมากไปหาคานที่มีความสอดคล้องกันน้อย คือ
(1) งานกิจการนักเรียน (2) งานให้คำปรึกษาและแนะแนว (3) งานพัฒนาตน (4) งานสอน
(5) งานธุรการ และ (6) งานพัฒนาสังคม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผัน
(Coefficient of Variation) เท่ากับ 0.27, 0.34, 0.36, 0.40, 0.40 และ
0.42 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของ
 ผู้ประเมินในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในบทบาทผู้ช่วยครู

สมรรถวิสัย (N = 25)	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์ในเทศก	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
งานสอน	53.20	10.38	46.80	10.38
งานธุรการ	61.20	15.50	38.80	15.50
งานกิจการนักเรียน	59.60	13.34	40.40	13.34
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	58.00	14.35	42.00	14.35
งานพัฒนาสังคม	57.20	10.68	42.80	10.68
งานพัฒนาตน	52.27	10.77	47.73	10.77

ค่าเฉลี่ยจากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้น้ำหนักความสำคัญแก่อาจารย์พี่เลี้ยงในการประเมินสมรรถวิสัยทุกด้านมากกว่าอาจารย์ในเทศก ในบทบาทผู้ช่วยครู โดยน้ำหนักความสำคัญของอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่าของอาจารย์ในเทศกเรียงลำดับจากสมรรถวิสัยด้านที่มีความแตกต่างกันมากไปหาด้านที่มีความแตกต่างกันน้อย คือ (1) งานธุรการ (2) งานกิจการนักเรียน (3) งานให้คำปรึกษาและแนะแนว (4) งานพัฒนาสังคม (5) งานสอน และ (6) งานพัฒนาตน คิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 22, 19, 16, 14, 6 และ 5 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความสอดคล้องของการให้น้ำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้านแก่ผู้ประเมินแต่ละฝ่าย โดยค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผัน ปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดน้ำหนักความสำคัญให้แก่อาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่าของอาจารย์ในเทศกในสมรรถวิสัยทุกด้าน

จากน้ำหนักความสำคัญตามตาราง 11 และตาราง 12 สรุปเป็นน้ำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน เพื่อนำไปเป็นเกณฑ์ประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามในบทบาทผู้ช่วยครู ดังนี้

ตารางที่ 13 คารอยละของน้ำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในบทบาทผู้ช่วยครู

สมรรถวิสัย (N = 25)	น้ำหนักความสำคัญ		รวม
	อาจารย์พี่เลี้ยง	อาจารย์ในเทศก์	
งานสอน	14.19	12.49	26.68
งานธุรการ	9.96	6.32	16.28
งานกิจการนักเรียน	8.63	5.85	14.48
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	6.77	4.91	11.68
งานพัฒนาสังคม	6.54	4.90	11.44
งานพัฒนาตน	10.16	9.28	19.44
รวม	56.25	43.75	100.00

คารอยละจากตารางแสดงว่า น้ำหนักความสำคัญของการประเมินสมรรถวิสัยทุกด้านของอาจารย์พี่เลี้ยงสูงกว่าของอาจารย์ในเทศก์ รวมน้ำหนักความสำคัญของผู้ประเมินทุกสมรรถวิสัยในบทบาทผู้ช่วยครูเชี่ยวชาญมีความเห็นว่าน้ำหนักความสำคัญของการประเมินของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ในเทศก์มีน้ำหนักความสำคัญคิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 56 และ 44 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาน้ำหนักความสำคัญเฉพาะสมรรถวิสัยด้านต่าง ๆ ในบทบาทนี้ ปรากฏว่า สมรรถวิสัยด้านงานสอนเป็นสมรรถวิสัยที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด สมรรถวิสัยที่มีน้ำหนักความสำคัญมากรองลงมาได้แก่ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตน งานธุรการ และงานกิจการนักเรียน ส่วนสมรรถวิสัยที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดสองด้าน คือ สมรรถวิสัยด้านงานให้คำปรึกษาและแนะแนว และงานพัฒนาสังคม

2.2 นำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในบทบาท

ครูผู้ช่วย

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในบทบาทครูผู้ช่วย

สมรรถวิสัย (N = 25)	นำหนักความสำคัญ	
	\bar{X}	S.D.
งานสอน	35.08	10.72
งานธุรการ	12.84	4.41
งานกิจการนักเรียน	12.96	3.79
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	12.64	3.79
งานพัฒนาสังคม	9.84	3.66
งานพัฒนาตน	16.64	5.42

ค่าเฉลี่ยจากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้ช่วยชาวนำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยด้านงานสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 35 สมรรถวิสัยที่มีนำหนักความสำคัญรองลงมา ได้แก่ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตน งานกิจการนักเรียน งานธุรการ และงานให้คำปรึกษาและแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 17, 13, 13 และ 13 ตามลำดับ ส่วนสมรรถวิสัยที่มีนำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คือ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาสังคม คิดเป็นร้อยละ 10 เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความสอดคล้องของการให้นำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้านจากกลุ่มผู้ช่วยชาวนำหนักความสำคัญเรียงลำดับจากสมรรถวิสัยด้านที่มีความสอดคล้องกันมากไปหาด้านที่มีความสอดคล้องกันน้อย คือ (1) งานกิจการนักเรียน (2) งานให้คำปรึกษาและแนะแนว (3) งานสอน (4) งานพัฒนาตน (5) งานธุรการ และ (6) งานพัฒนาสังคม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผัน เท่ากับ 0.29, 0.30, 0.33, 0.34 และ 0.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของ
ผู้ประเมินในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในเมฆาตครุชชวย

สมรรถวิสัย (N = 25)	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์ในเทศก์	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
งานสอน	51.37	9.27	48.63	9.27
งานธุรการ	59.80	15.65	40.20	15.65
งานกิจการนักเรียน	58.20	13.33	41.80	13.33
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	57.40	14.36	42.60	14.36
งานพัฒนาสังคม	55.40	10.38	44.60	10.38
งานพัฒนาคน	48.60	13.08	51.40	13.08

ค่าเฉลี่ยจากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญใหญ่นำหนักความสำคัญแก่อาจารย์พี่เลี้ยงในการประเมินสมรรถวิสัยมากกว่าอาจารย์ในเทศก์ถึง 5 ด้าน มีสมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาคนเพียงด้านเดียวที่น้ำหนักความสำคัญในการประเมินของอาจารย์ในเทศก์มากกว่าอาจารย์พี่เลี้ยง โดยน้ำหนักความสำคัญของอาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่าของอาจารย์ในเทศก์เรียงลำดับจากสมรรถวิสัยด้านที่มีความแตกต่างกันมากไปหาด้านที่มีความแตกต่างกันน้อย คือ (1) งานธุรการ (2) งานกิจการนักเรียน (3) งานให้คำปรึกษาและแนะแนว (4) งานพัฒนาสังคม และ (5) งานสอน คิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มทศ) 20, 16, 15, 11 และ 3 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าความแตกต่างของน้ำหนักความสำคัญของการประเมินระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ในเทศก์ พบว่า น้ำหนักความสำคัญด้านงานพัฒนาคนของผู้ประเมินทั้งสองฝ่ายใกล้เคียงกัน คือ มีความแตกต่างของน้ำหนักความสำคัญประมาณร้อยละ 3 เท่านั้น เมื่อพิจารณาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความสอดคล้องของการให้น้ำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้านแก่ผู้ประเมินแต่ละฝ่ายโดยค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผัน ปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดความสำคัญให้แก่อาจารย์พี่เลี้ยงมากกว่าอาจารย์ในเทศก์ในสมรรถวิสัย 5 ด้าน ยกเว้นสมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาคนเท่านั้นที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดน้ำหนักความสำคัญแก่อาจารย์ในเทศก์มากกว่าอาจารย์พี่เลี้ยง

จากน้ำหนักความสำคัญตามตารางที่ 14 และตารางที่ 15 สรุปเป็นน้ำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้านเพื่อนำไปเป็นเกณฑ์ประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามในมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดังนี้

ตารางที่ 16 ตารางอรรถระนำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยา

สมรรถวิสัย (N = 25)	น้ำหนักความสำคัญ		รวม
	อาจารย์พี่เลี้ยง	อาจารย์นิเทศก์	
งานสอน	18.02	17.06	35.08
งานธุรการ	7.68	5.16	12.84
งานกิจการนักเรียน	7.54	5.42	12.96
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	7.26	5.38	12.64
งานพัฒนาสังคม	5.45	4.39	9.84
งานพัฒนาตน	8.09	8.55	16.64
รวม	54.04	45.96	100.00

ตารางอรรถระนำหนักความสำคัญของการประเมินสมรรถวิสัยด้านต่าง ๆ ของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายจากตารางแสดงว่า น้ำหนักความสำคัญของการประเมินสมรรถวิสัยของอาจารย์พี่เลี้ยงสูงกว่าของอาจารย์นิเทศก์ 5 ด้าน ยกเว้นสมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตนเพียงด้านเดียวที่ของอาจารย์นิเทศก์สูงกว่าของอาจารย์พี่เลี้ยง รวมน้ำหนักความสำคัญ of ทุกสมรรถวิสัยในมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดังนี้

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญวิชาความรู้เห็นว่า น้ำหนักความสำคัญของการประเมินของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ มีน้ำหนักความสำคัญคิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 54 และ 46 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาน้ำหนักความสำคัญเฉพาะสมรรถวิสัยด้านต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ปรากฏว่าสมรรถวิสัยด้านงานสอนมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด สมรรถวิสัยที่มีน้ำหนักความสำคัญมากรองลงมาได้แก่ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตน งานกิจการนักเรียน งานธุรการ และงานให้คำปรึกษาและแนะแนว ส่วนสมรรถวิสัยที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาสังคม

2.3 นำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้านในบทบาทครู

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของนำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในบทบาทครู

สมรรถวิสัย (N = 25)	นำหนักความสำคัญ	
	\bar{X}	S.D.
งานสอน	44.04	11.67
งานธุรการ	9.00	2.83
งานกิจการนักเรียน	11.72	3.41
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	12.08	4.08
งานพัฒนาสังคม	9.24	2.80
งานพัฒนาตน	13.92	4.92

ค่าเฉลี่ยจากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้นำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยด้านงานสอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 44 สมรรถวิสัยที่มีนำหนักความสำคัญรองลงมาได้แก่ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตน งานให้คำปรึกษาและแนะแนว และงานกิจการนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 14, 12 และ 12 ตามลำดับ ส่วนสมรรถวิสัยที่มีนำหนักความสำคัญน้อยที่สุดเท่ากันสองด้าน คือ ด้านงานพัฒนาสังคม และงานธุรการ คิดเป็นร้อยละ 9 เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความสอดคล้องของการให้นำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้านจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า ความสอดคล้องกันในการกำหนดนำหนักความสำคัญ เรียงลำดับจากสมรรถวิสัยด้านที่มีความสอดคล้องกันมากที่สุดไปหาด้านที่มีความสอดคล้องกันน้อย คือ (1) งานสอน (2) งานกิจการนักเรียน (3) งานพัฒนาสังคม (4) งานธุรการ (5) งานให้คำปรึกษาและแนะแนว และ (6) งานพัฒนาตน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรผัน เท่ากับ 0.26, 0.29, 0.30, 0.31 0.34 และ 0.35 ตามลำดับ

ตารางที่ 18. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของ
ผู้ประเมินในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในบทบาทครู

สมรรถวิสัย (N = 25)	อาจารย์พี่เลี้ยง		อาจารย์นิเทศก์	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
งานสอน	47.62	8.69	52.38	8.69
งานธุรการ	58.20	15.68	41.80	15.68
งานกิจการนักเรียน	56.20	13.21	43.80	13.21
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	57.00	16.61	43.00	16.61
งานพัฒนาสังคม	55.40	13.26	44.60	13.26
งานพัฒนาตน	46.80	12.24	53.20	12.24

ค่าเฉลี่ยจากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญใหญ่นำหนักความสำคัญในการประเมิน
แก่อจารย์พี่เลี้ยงมากกว่าอาจารย์นิเทศก์ 4 ด้าน คือ สมรรถวิสัยด้าน (1) งานธุรการ (2) งาน
ให้คำปรึกษาและแนะแนว (3) งานกิจการนักเรียน (4) งานพัฒนาสังคม โดยมีความแตกต่าง
ระหว่างน้ำหนักความสำคัญของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ คิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย)
16, 14, 12 และ 11 ตามลำดับ และน้ำหนักความสำคัญในการประเมินของอาจารย์นิเทศก์มาก
กว่าของอาจารย์พี่เลี้ยง 2 ด้าน คือ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตนและงานสอน ความแตกต่างระหว่าง
น้ำหนักความสำคัญของอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง คิดเป็นร้อยละ 6 และ 5 ตามลำดับ เมื่อ
พิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความสอดคล้องของการให้น้ำหนักความสำคัญของ
สมรรถวิสัยแต่ละด้านแก่ผู้ประเมินแต่ละฝ่ายโดยค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผัน ปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญ
มีความเห็นสอดคล้องกันในการกำหนดน้ำหนักความสำคัญให้แก่อจารย์พี่เลี้ยงมากกว่าอาจารย์นิเทศก์
ในสมรรถวิสัย 4 ด้าน ยกเว้นสมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตนและงานสอน เท่านั้นที่ผู้เชี่ยวชาญมีความ
เห็นสอดคล้องกันในการกำหนดน้ำหนักความสำคัญแก่อจารย์นิเทศก์มากกว่าอาจารย์พี่เลี้ยง

จากน้ำหนักความสำคัญตามตาราง 17 และตาราง 18 สรุปเป็นน้ำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน เพื่อนำไปเป็นเกณฑ์ประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามในมหาวิทยาลัย ดังนี้

ตารางที่ 19 คาร้อยละของน้ำหนักความสำคัญของผู้ประเมินแต่ละฝ่ายในสมรรถวิสัยแต่ละด้าน ในมหาวิทยาลัย

สมรรถวิสัย (N = 25)	น้ำหนักความสำคัญ		รวม
	อาจารย์พี่เลี้ยง	อาจารย์ในเทศก	
งานสอน	20.97	23.07	44.04
งานธุรการ	5.24	3.76	9.00
งานกิจการนักเรียน	6.59	5.13	11.72
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	6.89	5.19	12.08
งานพัฒนาสังคม	5.12	4.12	9.24
งานพัฒนาตน	6.51	7.41	13.92
รวม	51.32	48.68	100.00

การร้อยละจากตารางแสดงว่า น้ำหนักความสำคัญของการประเมินสมรรถวิสัยของอาจารย์พี่เลี้ยงสูงกว่าของอาจารย์ในเทศก 4 ด้าน ยกเว้น สมรรถวิสัยด้านงานสอนและงานพัฒนาตนที่อาจารย์ในเทศกสูงกว่าอาจารย์พี่เลี้ยง รวมน้ำหนักความสำคัญของทุกสมรรถวิสัยในมหาวิทยาลัย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าน้ำหนักความสำคัญของการประเมินของอาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์ในเทศกมีน้ำหนักความสำคัญคิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 51 และ 49 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาน้ำหนักความสำคัญเฉพาะสมรรถวิสัยด้านต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยปรากฏว่า สมรรถวิสัยด้านงานสอนมีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด สมรรถวิสัยที่มีน้ำหนักความสำคัญมากรองลงมาได้แก่ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตน งานให้คำปรึกษาและแนะแนว และงานกิจการนักเรียน ส่วนสมรรถวิสัยที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดสองด้านคือ งานพัฒนาสังคม และงานธุรการ

3. ผลการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของแต่ละบทบาท ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
ภาคสนาม

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน น้ำหนักความสำคัญของแต่ละ
บทบาทในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

บทบาท	(N = 25)	น้ำหนักความสำคัญ	
		\bar{x}	S.D.
ผู้ช่วยครู		20.90	4.41
ครูผู้ช่วย		27.60	4.27
ครู		51.50	7.00

ค่าเฉลี่ยจากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญแก่การประเมิน
ในบทบาทต่าง ๆ ตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ (1) บทบาทครูมีน้ำหนักความสำคัญสูงสุด
คิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 51 (2) บทบาทครูผู้ช่วยมีน้ำหนักความสำคัญรองลงมา คิดเป็น
ร้อยละ 28 และ (3) บทบาทผู้ช่วยครู มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 21 เมื่อพิจารณา
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความสอดคล้องของการกำหนดน้ำหนักความสำคัญของการ
ประเมินในแต่ละบทบาทจากผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า ความสอดคล้องกันในการกำหนดน้ำหนักความสำคัญ
เรียงตามลำดับจากบทบาทที่มีความสอดคล้องกันมากไปหาบทบาทที่มีความสอดคล้องกันน้อย คือ
(1) บทบาทครู (2) บทบาทครูผู้ช่วย และ (3) บทบาทผู้ช่วยครู โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของความ
แปรผัน เท่ากับ 0.14, 0.15 และ 0.21 ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ขอมูลการให้นำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยด้านต่าง ๆ ทั้ง 3 บทบาท สามารถแปลงขอมูลเพื่อการพิจารณาแนวโน้มของนำหนักความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของสมรรถวิสัยในแต่ละบทบาท ได้ดังนี้

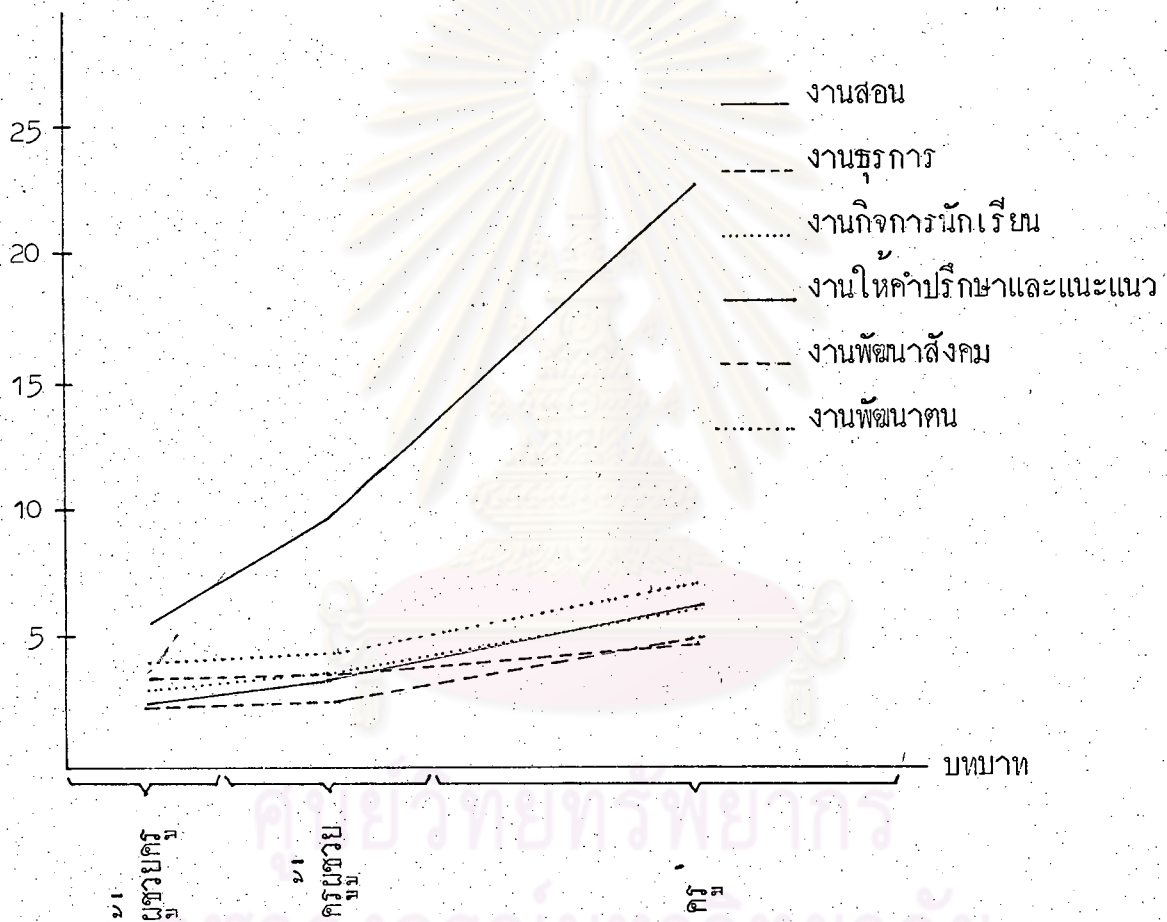
ตารางที่ 21 คำนำหนักความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของสมรรถวิสัยแต่ละด้านในบทบาทต่าง ๆ

สมรรถวิสัย (N = 25)	บทบาท			รวม
	ผู้ช่วยครู ๒	ครูผู้ช่วย ๒	ครู ๒	
งานสอน	5.58	9.68	22.68	37.94
งานธุรการ	3.40	3.54	4.63	11.57
งานกิจการนักเรียน	3.03	3.58	6.04	12.64
งานให้คำปรึกษาและแนะแนว	2.44	3.49	6.22	12.15
งานพัฒนาสังคม	2.39	2.72	4.76	9.87
งานพัฒนาตน	4.06	4.59	7.17	15.82
รวม	20.90	27.60	51.50	100.00

จากตารางแสดงให้เห็นว่า นำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้านในแต่ละบทบาท ตลอดโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า นำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยด้านงานสอนมีนำหนักมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ (เลขเต็มหน่วย) 38 ส่วนสมรรถวิสัยด้านที่มีนำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คือ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาสังคม คิดเป็นร้อยละ 10 และสมรรถวิสัยด้านอื่น ๆ มีนำหนักความสำคัญเรียงลำดับดังนี้ สมรรถวิสัยด้านงานพัฒนาตน คิดเป็นร้อยละ 16 สมรรถวิสัยด้านงานกิจการนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 13 สมรรถวิสัยด้านงานให้คำปรึกษาและแนะแนว คิดเป็นร้อยละ 12 และ สมรรถวิสัยด้านงานธุรการ คิดเป็นร้อยละ 11

สำหรับแนวโน้มของน้ำหนักความสำคัญของแต่ละสมรรถวิสัยในแต่ละบทบาท ปรากฏว่าน้ำหนักความสำคัญของทุกสมรรถวิสัยมีแนวโน้มมากขึ้นจากบทบาทผู้ช่วยครู บทบาทครูผู้ช่วย และบทบาทครู ในทุกสมรรถวิสัย ดังแผนภูมิสรุปดังนี้

ระดับความสำคัญ (คิดเป็นร้อยละ)

แผนภูมิที่ 15 แนวโน้มของน้ำหนักความสำคัญของสมรรถวิสัยแต่ละด้านในการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามในบทบาทต่าง ๆ

4. ผลการวิเคราะห์จำนวนเวลาที่ใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามในแต่ละบทบาท

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนเวลาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในแต่ละบทบาท

บทบาท	(N = 25)	จำนวนสัปดาห์ในการฝึก	
		\bar{x}	S.D.
ผู้ช่วยครู		1.52	0.44
ครูผู้ช่วย		1.96	0.34
ครู		4.52	0.56

ค่าเฉลี่ยจากตารางแสดงว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญกำหนดจำนวนเวลาในการปฏิบัติภารกิจในแต่ละบทบาทโดยให้บทบาทครูมีเวลาในการฝึกปฏิบัติมากที่สุด บทบาทครูผู้ช่วยมีเวลามากรองลงมา และบทบาทผู้ช่วยครูมีเวลาในการฝึกน้อยที่สุด จำนวนเวลาฝึกคิดเป็นร้อยละ 56.5, 24.5 และ 19 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความสอดคล้องกันของการกำหนดจำนวนเวลาของการฝึกบทบาทต่าง ๆ จากผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏว่า ความสอดคล้องกันของการกำหนดเวลาในบทบาทครูมีมากที่สุด รองลงไปได้แก่บทบาทครูผู้ช่วยและบทบาทผู้ช่วยครู โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของความแปรผัน เท่ากับ 0.12, 0.17 และ 0.29 ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากการให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามที่กำหนด

จากการให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่อรูปแบบประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม ปรากฏว่า มีผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นดังกล่าวจำนวน 6 ท่าน จากจำนวนผู้ตอบ 25 ท่าน ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นดังกล่าว คือ

- 5.1 เห็นด้วยกับรูปแบบโครงสร้างของการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามตามที่เสนอ ($f = 6$)
- 5.2 จำนวนสัปดาห์ทั้งหมด 8 สัปดาห์ น้อยเกินไปสำหรับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนาม ควรขยายเวลาออกไปอีก ($f = 4$)
- 5.3 ผู้ประเมินโดยเฉพาะอาจารย์นิเทศก์ ควรทำหน้าที่นิเทศอย่างเต็มเวลาไม่ควรมีภาระหน้าที่การสอนในรายวิชาอื่น ๆ ด้วย ($f = 1$)
- 5.4 สมควรมีการชี้แจงรูปแบบและแนวทางในการปฏิบัติแก่อาจารย์พี่เลี้ยงนิเทศก์ และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อการประเมินจะเป็นที่เชื่อถือได้ ($f = 1$)
- 5.5 สมรรถวิสัยใน 2 บทบาทแรก คือ บทบาทผู้ช่วยครูและบทบาทครูมีมากเกินไป ($f = 1$)
- 5.6 ควรจัดสัมมนา ก่อน-ระหว่าง-หลัง การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามด้วย ($f = 1$)

จากผลการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะซึ่งมีผู้ตอบจำนวน 6 ท่าน และผู้ไม่ตอบซึ่งตีความได้ว่าไม่มีข้อเสนอแนะและความคิดเห็นต่อรูปแบบประเมินที่จะเสนอเพิ่มเติม จำนวน 19 ท่าน ผู้วิจัยจึงอนุมานข้อขึ้นตอนในการประเมินต่าง ๆ ตามรูปแบบการประเมินการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูภาคสนามที่กำหนดดังกล่าวแล้วข้างตน